Η γλώσσα ως στοιχείο τού πολιτισμού μας (Αρχ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι. Μ. Πατρών)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 24 Μαρτίου, 2013

Δεν είμαι γλωσσολόγος. Είμαι, όμως, ένας μαθητής τής ελληνικής γλώσσας, που αξιώθηκε να αποκτήσει στο σχολείο πρόσβαση σε όλες τις εξελικτικές της φάσεις. Για τον λόγο αυτό δεν ανέχομαι να μου "σερβίρουν" τα μέσα ενημερώσεως και οι διάφοροι ομιλητές μια ανατριχιαστικά εκβαρβαρισμένη γλώσσα.

Η ελληνική γλώσσα διατηρήθηκε αναλλοίωτη τετρακόσια ολόκληρα χρόνια στην περίοδο της Τουρκοκρατίας. Εμείς, όμως, οι νεοέλληνες, την αλλοιώσαμε, την διαστρεβλώσαμε και τελικά τείνουμε να την καταστρέψουμε ολοσχερώς.

Η ελληνική γλώσσα έχει εντός της αποθησαυρισμένη σύνολη την ελληνική Φιλοσοφία και Θεολογία, αφού μέσω αυτής μπόρεσαν να διατυπωθούν στην πρώτη τους μορφή οι βάσεις και τα βαθύτερα νοήματα όλων των επιστημών. Και τούτο για τον λόγο ότι εμπεριέχει όλες εκείνες τις έννοιες που καλύπτουν την φυσική και μεταφυσική, το εδώ και το επέκεινα. Έχει, θα λέγαμε ανεπιφύλακτα, την τελειότητα.

Σύμφωνα με την θεωρία του καθηγητού τής φιλολογίας E. Havelock, η οποία στηρίζεται στον Πλάτωνα, "το αρχαίο ελληνικό αλφάβητο προκάλεσε πακτωλό αφηρημένων εννοιών στον αρχαίο ελληνικό κόσμο ενεργοποιήσεως του εγκεφάλου των χρηστών του... Η περιοχή broca, που βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του εγκεφάλου, ενεργοποιήθηκε λίγο περισσότερο, λόγω του ελληνικού αλφαβήτου" (Πηγή: ksipnistere.blogspot.com).

Αυτή η πολύτιμη για το ανθρώπινο γένος ελληνική γλώσσα δεν είναι δυνατόν να κακοποιείται από ανίδεους, εν πολλοίς αγράμματους και δήθεν "ειδήμονες", διδασκάλους της γλώσσας.

Η ελληνική γλώσσα πλάθεται σιγά-σιγά από τον ίδιο τον λαό, μέσα στα πλαίσια της γλωσσικής αλήθειας, σύμφωνα με τις ανάγκες και τον ήχο των χορδών της ευαισθησίας του. Κατ' αυτόν τον τρόπο είναι δυνατή η συνύπαρξη της αρχαίας ελληνικής εκφράσεως με την δημοτική μορφή τής γλώσσας σε μια οργανική αδιασπάσπαστη ενότητα. Μόνον έτσι θα υπάρξει η δυνατότητα εσωτερικής μεταμορφώσεως του μαθητή με το μυστήριο των αρετών της ελληνικής γλώσσας.

Εάν δεν συνυπάρξουν και οι δύο αυτές μορφές της ελληνικής γλώσσας σε μια λελογισμένη συμπόρευση, τότε η γλώσσα μας θα χάνει συνεχώς την λειτουργία της, ως μέσο νοηματοδοτήσεως των πάντων και ως βασικός δίαυλος επικοινωνίας στις διανθρώπινες σχέσεις μας. Τελικά, η γλώσσα θα αποβή ένα θανατηφόρο εργαλείο που θα οδηγήση τον άνθρωπο στην καθολική πνευματική νάρκωση.

Είναι γεγονός ότι η ελληνική γλώσσα είναι συνυφασμένη με τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας. Είναι αγάγκη, λοιπόν, να επανεύρει η Παιδεία μας την ελληνορθόδοξη βάση της. Είναι ανάγκη ο νους των νεοελλήνων να φωτισθή και πάλι με το φως του Χριστού και της Ελλάδας μας. Τούτο δεν θα μπορέσει ποτέ να επιτευχθεί, εάν επιτρέψουμε την πραγματοποίηση της καταστροφής της γλώσσας μας.

Η γλώσσα, ως συστατικό της πολιστιστικής εξέλιξης, είναι –θα λέγαμε– ο κεντρικός άξονας του πολιτισμού μας. Δεν είναι δυνατόν να καταστρέφεται παντοιοτρόπως, χωρίς να έχει αρνητικές επιπτώσεις στον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας.

Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει ελληνορθόδοξη σκέψη χωρίς την ελληνική γλώσσα. Όλοι οι ειδικοί επιστήμονες δέχονται ότι η γλώσσα και η σκέψη γεννώνται και εξελίσσονται παραλλήλως και συνιστούν αδιαίρετη ενότητα.

Όπως συνάγεται απὸ την μελέτη των Αγιογραφικών και Πατερικών πηγών, ο Δημιουργός μας Τριαδικός Θεός έδωσε τον λόγο στον άνθρωπο, για να δύναται να εκφράζει τις σκέψεις του, ώστε να μετασχηματίζονται αυτές σε έργο. Ο Μ. Βασίλειος λέγει χαρακτηριστικά: "Του λόγου την χρήσιν δέδωκεν ημίν ο κτίσας ημάς Θεός, ίνα τας βουλάς των καρδιών αλλήλοις αποκαλύπτωμεν, και δια το κοινωνικόν της φύσεως έκαστος τω πλησίον μεταδιδώμεν, ώσπερ εκ τινων ταμιείων, των της καρδίας κρυπτών, προφέροντες τα βουλεύματα" (*Εις το πρόσεχε σεαυτόν*, PG 31, 197C).

Η ελληνική γλώσσα πρέπει να παραμείνει μέσα στα πλαίσια της αρχαίας ελληνικής και της καθαρής δημοτικής μορφής της. Η ορθόδοξη θεολογία, μέσω της εκκλησιαστικής γλώσσας, αναφωνεί και προτρέπει: Ας γίνουμε οι αμύντορες και οι τιμητές της γλώσσας μας κατά των διαφόρων επιβουλών, για να διαφυλάξουμε τον ορθό τρόπο σκέψεως, την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας και τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας.

(*Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Πελοπόννησος» των Πατρών στις 3/3/2013)*